

ಎಕ್ಕಂಡು ನಡೆದೇಬಿಟ್ಟ. ನೋಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದೆ, ಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಿಕ್ಕಾನ್ತಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತೊಂಡು ಮನಿಗೆ ಹೋದ್ವಿ. ಅವತ್ತೇ ಮಗಿಗೆ ಹೊಸಾ ಬಟ್ಟೆ ತಂದು ಹಾಕಿ, ಪಕ್ಕನೇ ಮಲಗಿಸ್ತಂಡಿದ್ದ. ಇಸುಬು ರಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ಆಟ ಆಡಿಸ್ತಂಡೇ ಇದ್ದ. ನನ್ ಗಂಡ ಇದ್ದೋನು, ಯಾರ್ ಕೂಸು ಎಕ್ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ, ಬುದ್ದಿಗೆ ಗಿದ್ದಿ ಐತಾ? ಪೊಲೀಸ್ಕೋರು ಹುಡುಕುಂಡು ಬಂದು ಒದೀತಾರೆ ತಡೀ ಅಂದಿದ್ದ. ಏನ್ ಮಾಡಾದು, ಆಸೆ! ಎಲ್ದ್ ದಿನಾ ನನ್ ಪ್ರಾಣದಂಗಿ ನೋಡ್ತಂಡಿದ್ದೆ ಸಾ... ಏನಾಗ್ತೋ ನೋಡಾನ ಅಂತ ಅವತ್ತು ಆಫೀಸ್ ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾ? ಎಲ್ಲ ಕೈನಾಗೂ ಪೇಪ್ರು, ಅದೇ ಸುದ್ದಿ. ಬಲಿ ಕೊಡಕ್ಕೆ ಕಿಡ್ನಾಪು ಮಾಡವಂತೆ, ಕೈಯಿ ಕಾಲು ತಿರುಚಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹಾಕ್ಕಾ ರಂತೆ ಅಂತ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಕೇಳಿ ತರತರ ನಡುಗ್ಗುಟ್ಟಿ ಸಾ... ಮಗಿನ ಮನೇಲಿಟ್ಟಂತೆ ಗಂಡ ಹೇಳ್ತಂಗೇ ಆಯ್ತದೆ. ಪೊಲೀಸ್ಕೋರು ಎಕ್ಕಂಡು ಹೋಗಿ ಜೈಲಿಗೆ ಬುಟ್ ಬತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುಸ್ತು. ಮಾರ್ನ್ ದಿನಾ ಮಗಾನ ಸೀದಾ ತಂದು ಹೊಸೂರು ರಸ್ತೆಲಿರೋ ದರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟಿ. ಮಗಿನ ಒಸಿ ನೋಡ್ತಲೇ ಅಂತ ಮೌಲಿಗೆ ಹೇಳಿ ನೋಡ್ಬರಾನ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಏರಿಯಾಗೆ ಹೋದೆ... ಪೊಲೀಸು ಜೇಪು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಓಡಾಡ್ತಿತ್ತು. ಜೇವ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂತು. ತಲೇನೇ ಓಡ್ತಾ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಹಂಗೇ ಮೇನ್ ರೋಡಿಗೆ ಬಂದೆ. ಖಾಲಿ ಬಸ್ಸು ಕೈ ತೋರ್ಸಿ ಹತ್ತೊಂಡೆ. ಡ್ರೈವರಣ್ಣನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಒಂದು ಮಗಾ ಸಿಕ್ಕೈತೆ, ಹೊಸೂರು ರಸ್ತೆ ದರ್ಗಾದಾಗೈತೆ, ಅವರಪ್ಪನಿಗೆ ವಿಷಯಾ ಹೇಳ್ತುಡಣ್ಣ ಅಂದೆ. ಆಯ್ತು ಅಂದ. ಆದ್ರೂ ಮನ್ನ ತಡೀದೆ ಮತ್ತೆ ಆಮ್ಮಾಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ಕೇಳ್ತೆ...

‘ಅದೊಂದೇ ನೋಡು ನೀನು ಮಾಡಿದ್ ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲ್ಸಾ... ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಬರೋ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಮಗೆ ಸಿಗ್ತಾ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ ಕಣವ್ವಾ ಮಹಾತಾಯೀ...’ ನಿಟ್ಟುಸಿರುತ್ತಾ ಹೇಳಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡಿದಳು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಾಗಲೇ ಘಟನೆಯ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಬಗಲಿಗೆರಿಸಿ ಹಸೀನಾಳ ಮನೆ, ಅವಳಿದ್ದ ಏರಿಯಾವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಡಕತೊಡಗಿದ್ದ ಟೀವಿ ಮೀಡಿಯಾದವರು ‘ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿದ ತಾಯಿ ಕರುಳು’ ಎಂಬ ಹೆಡ್ಲಿಂಗು ಹಾಕಿ ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸುಗಳನ್ನು ತೇಲಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ತುರುವೇಕೆರೆ ರವಿಶಂಕರ್

ತಮ್ಮ ಪೊಲೀಸ್ ವೃತ್ತಿಯ ಅನುಭವಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ರವಿಶಂಕರ್ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತುರುವೇಕೆರೆಯವರು. ಕೆಮಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಪದವೀಧರರಾಗಿರುವ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಗುಪ್ತವಾರ್ತೆ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ‘ಮಯೂರ’, ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿ’, ‘ಸುಧಾ’ಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಬಂಧ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಛಾಪು ಮೂಡಿಸಿರುವ ಈ ಲೇಖಕ, ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ಮಂಗಳೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಎಸ್‌ಟಿಎಫ್‌ನ ವೀರಪ್ಪನ್ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಪಡೆಯಲ್ಲಿ (2005) ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.